
IN DIT NUMMER

3 ontheemde kerkuiltjes	2
Werkgroep Leijdal—Zuidrand	3
Een nieuwe soort	4
Het gentiaanblauwtje	5
Begin van de Herfst	6
Uylenwijsheid	7
Zwaluwtekening 2022	10
Colofon	11

Het verloop van de drie ontheemde kerkuiltjes

Maakt de uilenwerkgroep doorgaans rustige maanden mee in de zomerperiode, is het dit jaar toch anders gesteld.

Als u het Goirles Belang van enige weken terug gelezen heeft, heeft u ongetwijfeld kennis genomen van het artikel waarin verwoord werd dat er in de St. Jan kerk in Goirle een dode kerkuil was aangetroffen, in de biechtstoel notabene! (lees het verhaal: Uylenwijsheid in Goirle)

Dit zou desastreus geweest zijn voor de drie jonge uilskuikens die in de broedkast in afwachting waren van de aanlevering van muizen, die echter niet meer kwamen. De 3 weesuiltjes werden daarop met gezwinde spoed naar de vogelopvang in Someren gebracht. Daar groeien ze nu op en worden voorbereid om terug in het wild verder te leven.

Pas als ze hiertoe klaargestoomd zijn, krijgen we drie uiltjes terug. In afwachting hiervan hebben we inmiddels drie nestkasten op verschillende locaties binnen de gemeente op orde gebracht. Als het zover is worden de uiltjes 2 dagen vastgehouden in de kast zodat ze kunnen wennen aan de kast en de omgevingsgeluiden. Dan wordt de kast opengezet, kunnen ze de vrijheid in en moeten zelfstandig muizen gaan vangen. We hopen uiteraard dat ze dit ook gaan doen en wel in de directe omgeving van de nestkast zodat ze daar ook blijven. Een spannend avontuur met nog ongewisse afloop.

[Vervolg]

Het verloop van de drie ontheemde kerkuiltjes

De kerkuil die onder stress een toneelstukje opvoert

Begin augustus was de uilenwerkgroep op een ochtend bezig met noodzakelijke werkzaamheden nabij een nestkast van een kerkuil. Zoals gebruikelijk vliegt dan de kerkuil de kast uit. Een normaal beeld waar we ons niet druk over maken, want de uil keert vanzelf weer terug. Hoe anders was het nu!

In de avond werden we door een medewerker van de dierenambulancce geïnformeerd dat zij een kerkuil hadden opgehaald. Op de vraag waar dan, bleek dat dit 200 meter verwijderd was van de plek waar wij die ochtend de werkzaamheden hadden uitgevoerd. De kerkuil was ter plekke onder een container terecht gekomen en door de aanloop van een groot aantal mensen was de uil in de stress geraakt en in paniek tegen een kind aangevlogen. Nu komt een wetenswaardigheidje. Een kerkuil houdt zich vervolgens dood. Zijn ledematen worden slap en hij kijkt nauwelijks nog fatsoenlijk uit zijn ogen. Omstanders schrokken natuurlijk en dachten dat de uil zwaar ge-

wond was geraakt.

De dierenambulancce had de uil inmiddels overgebracht naar het vogelasiel in Tilburg met uiteindelijke bestemming het vogelrevalidatiecentrum in Zundert. Dit alles gaf een bijkomend, niet onbelangrijk probleem. In de nestkast zat een uilskuiken die inmiddels niet meer gevoed werd. Dezelfde avond nog en de volgende ochtend zijn wij bij de nestkast gaan kijken of er misschien nog een tweede volwassen uil was die de verzorging voor het jong had overgenomen. Dit bleek helaas niet het geval te zijn. Nu moest het uilskuiken ook naar de opvang of, beter nog, de 'gewonde' uil naar huis en zijn taak als verzorger weer op zich nemen.

Gelukkig verbleef de kerkuil nog in het vogelasiel in Tilburg en hij had de nacht goed doorgebracht. Hij vloog ontspannen rond en liet zich de maaltijd in de opvang meer dan goed smaken. De keuze was dus niet moeilijk. Uil in de auto en mee terug naar Goirle, waar hij herenigd werd met zijn jong. Hij blij, het jong blij want die werd weer gevoed en ook wij blij dat het uiteindelijk allemaal goed was afgelopen.

Nieuws van de Werkgroep

Leijdal - Zuidrand

In 2021 hebben we voor het eerst werkzaamheden uitgevoerd in het nieuwe natuurgebied achter de Leij, een gebied dat het nog steeds zonder naam moet stellen. Een deel van dit gebied (ten westen van de Molendijk) staat van oudsher bekend als de Vloed, maar voor het gedeelte achter het Verpleeghuis zou misschien ooit nog een prijsvraag uitgeschreven moeten worden? Hoe dan ook, we zijn dit voorjaar en zomer doorgestaan met onze betrokkenheid op drie vlakken: exotenbestrijding, natuuronderzoek en beheeradvies.

De exotenbestrijding richt zich vooral op Aziatische duizendknopen, woekerende planten die vooral nog groeien langs het trambaanje en het aangrenzende, nieuw aangeplante bos. We graven de wortelstokken uit en voeren die vervolgens af. Het blijkt dat onze inspanningen succesvol zijn: we hebben weten te voorkomen dat scheuten afkomstig van talloze losse stukjes wortel zijn uitgegroeid tot nieuwe haarden. Ook hebben we het gewaagd om bestaande haarden met armdikke wortels uit te graven.

Een tweede invasieve exotische plantensoort die we in het gebied proberen uit te roeien, is het "rossig vederkruid". Verderop in deze nieuwsbrief wordt deze uitgebreider beschreven.

Het natuuronderzoek heeft zich vooral gericht op planten, vogels en dagvlinders. In deze nieuwsbrief willen we wat uitgebreider ingaan op de dagvlinders. De hooilandjes in het gebied zijn in de zomer al door veel verschillende soorten bezocht. Uiteraard zagen we algemene soorten die je ook in de tuin tegenkomt, zoals dagpauwoog, atalanta, koolwitjes etc. Maar ook zijn er al veel typische graslandsoorten aangetroffen: hooibeestje, bruin zandoogje, oranje zandoogje, groot dikkopje en icarusblauwtje. Deze laatste soort legt haar eitjes op verschillende soorten klaver, die in grote aantallen in het gebied groeien. Bijzonder is de vondst van de kleine parelmoervlinder. Dit is een zeldzame soort die thuishoort in schrale kruidenrijke graslanden. De vlinder legt de eitjes op akerviooltjes die in de aangrenzende akkers groeien.

Met een goed maaibeheer zullen de aantallen vlinders verder toenemen. Daarom hebben we de eigenaar van het natuurgebied geadviseerd over het maaibeheer. Belangrijk is dat voldoende vegetatie in het najaar blijft staan, omdat daar juist de rupsen van veel vlindersoorten overwinteren. Daarbij is het belangrijk dat delen waar nu veel ongewenste ruigtekruiden groeien intensiever worden gemaaid. Komend voorjaar zullen daarom ook plekken vroeg worden gemaaid, voordat soorten zoals de ridderzuring zaad zetten. Nu maar wachten op komend voorjaar...

Een nieuwe soort, en hoe je hem uitroeit....

In november 2021 ontdekten enkele leden van de plantenwerkgroep van KNNV-afdeling Tilburg een onbekend soort vederkruid in de poel achter het Verpleeghuis. De soort lijkt veel op het parelvederkruid, een invasieve soort die afkomstig is uit Zuid-Amerika. Parelvederkruid is vanuit aquaria in onze wateren terecht gekomen en kan poelen en sloten volledig doen dichtgroeien. Reden genoeg om ook bij deze nieuwe soort de alarmbellen te laten afgaan. De soort was inmiddels op meer plekken in Nederland aangetroffen en werd in de handel aangeduid als "Myriophyllum aquaticum "brasiliensis". In het Nederlands voorlopig aangeduid als Braziliaans parelvederkruid.

Exemplaren van deze soort hebben we dit jaar zoveel mogelijk uit de oeverzone van de genoemde poel verwijderd. Net toen we dachten dat we de soort kwijt waren, zijn ze in de zomer ook in de tweede en derde poel in het gebied nog opgedoken. We zijn de poelen afgegaan en hebben alles wat we er van konden vinden afgevoerd.

Inmiddels heeft braziliaans parelvederkruid een nieuwe naam gekregen, rossig vederkruid. Leni Duistermaat (Naturalis) en Johan Valkenburg (NVWA) hebben de soort onderzocht en zijn tot de conclusie gekomen dat ze moleculair afwijkt van het parelvederkruid (*myriophyllum aquaticum*) en er geen directe ondersoort meer van is, maar nog wel een vederkruid. *Myriophyllum aquaticum* "brasiliensis" is nu dan *myriophyllum rubricaula* om precies te zijn...

Voor de publicatie zie

<https://europeanjournaloftaxonomy.eu/index.php/ejt/article/view/1847/7221>

Op een gegeven moment meenden we langs de sloot bij het windmolentje in De Vloed ook dat rossig vederkruid te zien. We schrokken nog meer toen we het verder in de sloot echt massaal zagen staan, en dachten zo ook de oorsprong gevonden te hebben. We hebben er materiaal uitgevist met een wilgentak en gelukkig bleek het om klein blaasjeskruid te gaan. Dit is een inheemse soort die juist indicatief is voor een goede waterkwaliteit.

Werkgroep Leijdal en
Plantenwerkgroep KNNV

Het gentiaanblauwtje

Afgelopen tijd horen we vaak over de negatieve gevolgen van verdroging en stikstofdepositie. Dat dit ook daadwerkelijk leidt tot het uitsterven van soorten zien we bij het gentiaanblauwtje. Dit is een dagvlindersoort die tot vorig jaar leefde op de Regte Heide, maar nu helaas permanent verdwenen is. Hierbij een klein eerbetoon aan deze vlinder met een wel heel bijzondere levenscyclus.

De levenscyclus van het gentiaanblauwtje is, zoals de naam al doet vermoeden, nauw verbonden met de klokjesgentiaan. Klokjesgentiaan zijn planten met prachtige diepblauwe bloemen. De plantensoort gaat landelijk sterk achteruit, maar komt nog in redelijke aantallen voor op de vochtige delen van de Regte Heide. Opvallend genoeg is de wettelijk beschermde status van de klokjesgentiaan met de invoering van de Wet Natuurbescherming in 2017 juist opgeheven, maar dat terzijde. Brabants Landschap is altijd zuinig gebleven op de klokjesgentiaan, mede omdat het gentiaanblauwtje er haar eitjes op legt. De pas uitgekomen rupsen leven een paar weken in een bloemknop, maar laten zich daarna op de grond vallen.

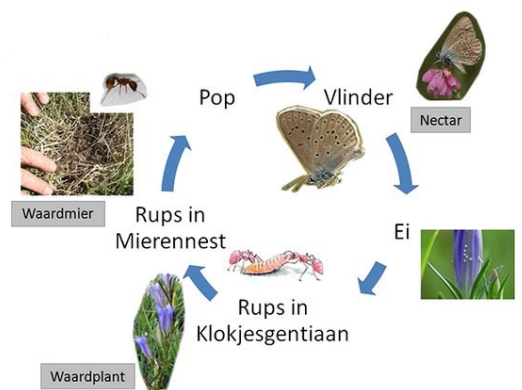
Dan komt het meest kritische deel in het leven van de rups: ze moeten worden gevonden door knooppieren, die de rupsen meenemen naar hun nest. De rupsen scheiden namelijk een voor mieren aantrekkelijke zoete stof uit. De rups gedraagt zich echter als een koekoeksjong, en voedt zich in het ondergrondse nest met het mierenbroed. De rupsen verpoppen zich in de herfst in het mierennest en komen het jaar erop uit hun cocon. Op dat moment moet de vlinder maken dat hij weg komt, en kruipt hij uit het mierennest.

De afhankelijkheid van zowel klokjesgentiaan als knooppieren maakt het gentiaanblauwtje kwetsbaar. Wat heeft uiteindelijk de soort de das om gedaan? De achteruitgang van klokjesgentiaan door verdroging en stikstofdepositie heeft de soort geen goed gedaan. Langdurige droogte in 2018 t/m 2020 heeft gezorgd voor een uitgestelde bloei van klokjesgentiaan, waardoor er mogelijk een mismatch is ontstaan tussen de aanwezigheid van bloemknoppen en de vliegtijd van vlinders. Aangezien het gentiaanblauwtje in zijn leven slechts enkele honderden meters van zijn geboortegrond vliegt, zullen ze in onze tijd van leven niet meer terugkeren naar de Regte Heide. We zullen dit vlaggenschip van goed beheerde heidevelden voortaan moeten missen in Goirle.

Rob van Dijk

Van boven naar beneden: Kleine parelmoervlinder, Oranje zandoogje, Bruin zandoogje op een zandblauwtje, Icarusblauwtje en de levenscyclus van Gentiaanblauwtje (afbeelding vlinderstichting)

Alle foto's genomen in het nieuwe natuurgebied en in de berm van de steenweg naar Gorp

Begin van de Herfst

Goirle, 21-09-2022

Wat begon als een aardig voorstel van de gemeente Goirle onttaarde uiteindelijk in een rigoureuze bomenkap in het bos van Boschkens-West, tussen de Sporenring en de Dr Keyzerlaan.

De firma Weijtmans, boomrooierij uit Udenhout, organiseerde op zondag 26 juni 2022 een bos-café. (bijzondere naam voor een "rijdende" boomstam waar koffie op werd geserveerd,)

Er waren uit de Boschkens 20 belangstellenden aanwezig, niet duidelijk werd welke omwonenden wel en welke geen uitnodiging hadden gekregen.

Op het karrepad bij de ingang van de Dr Keyzerlaan werd om 09.30 verzameld en uitleg gegeven door een boomdeskundige, ingehuurd door firma Weijtmans die het doel van het kappen als onderhoud omschreef en noodzakelijk om het bos toekomstbestendig te maken.

Het onderhoud was 10 jaar geleden voor het laatst gedaan dus nu was dat weer nodig. Welke criteria daaraan dan ten grondslag lagen werd niet aangegeven.

Voor dit onderhoud wordt door de gemeente de term "dunnen" gebruikt waardoor geen vergunning hoeft te worden aangevraagd door de gemeente zelf en ook geen herplantplicht geldt. Een uitzondering dus die veel vrijheden in zich bergt.

De bomen hoofdman liep met een oranje spuitbus in de hand en begon op bomen merktekens te spuiten die volgens hem voor kap in aanmerking kwamen.

Meerdere bomen hadden al een oranje stip, dus vooraf aan de rondleiding geblest.

Op mijn vraag waarom ook gezond ogende vitale bomen een bles kregen werd geantwoord: beter voor de andere bomen, terwijl dit bos al minstens 70 jaar bestaat en een natuurlijke selectie al heeft plaatsgevonden. Ik loop in dit bos al sinds 15 jaar elke dag met de honden dus heb een redelijk goede indruk over de staat van dit bos. Nadat ik aangaf het niet eens te zijn met het blessen van veel bomen verzocht ik om een tweede ronde met ook een boomdeskundige van het B-team en met ambtenaren van de gemeente. Deze tweede ronde vond plaats op 13 juli. Ook bij deze ronde kwam naar voren dat naar het idee van het B-team (te)veel bomen waren geblest en dat een onafhankelijk advies dan toch wenselijk was om een meer objectieve uitgangssituatie te krijgen. (De slager die zijn eigen vlees keurt). Kort daarna op 19 juli begon de kap, 4 dagen na het verstrijken van het officiële broedseizoen. Waarom die haast, bomen lopen niet weg en een objectieve beoordeling was dan ook nog mogelijk geweest.

Helaas, als een razende zijn in drie en een halve week ongeveer duizend bomen gekapt, en een puinhoop van op elkaar gegooide stammen en takken is het resultaat. Hier is gesloopt zonder respect van de natuur, verwoesten van rododendrons en andere struiken, geknakte toppen van kleinere bomen, basten van bomen eraf gereden, gaten in de bosgrond geslagen, kortom een voorbeeld van hoe dit dunnen juist niet moet.

Oorzaken: gebrek aan regie door de gemeente, geen controle tijdens het kappen, geen criteria waarom onderhoud moet plaatsvinden na 10 jaar, goede inventarisatie vooraf met duidelijke uitgangspunten. Wellicht dat ook financiële redenen een rol gespeeld hebben alleen dat is lastig om boven water te krijgen.

Misschien dat gemeenteraadsleden hier vragen over gaan stellen

Wie is de lachende derde, dat laat zich wel raden. Wie is de grote verliezer, de natuur en wij als omwonenden.

Minder CO2 opslag, minder fijnstof die wordt afgevangen, meer geluidsoverlast en fijnstof van de A 58, die in de komende jaren van 4 naar 6 banen wordt uitgebreid. Weer een voorbeeld dat groen praten iets anders is dan groen denken en handelen.

Uylenwijsheid in Goirle

Soms staan uilenbeschermers voor een heel lastig probleem: zoals in het onderstaande verhaal van Joost van Alphen, coördinator van UWG Uylenspiegel. Op 9 juni vond een kerkuilen familiedrama plaats in de St. Jan Onthoofding kerk in Goirle. Deze bijzondere omstandigheden komen gelukkig maar zelden voor. Het snelle handelen van de mannen van de Uilenwerkgroep zorgde voor de best mogelijke afloop!

Donderdag 9 juni kreeg ik telefoon van het secretariaat van de parochie St. Jan in Goirle. Zij hadden mijn telefoonnummer achterhaald via Brabants Landschap. Een dame wist te vertellen dat er een uil in de kerk zat. Ik zei nog "Die zitten er al geruime tijd". Toen ze echter verduidelijkte dat hij zich boven het altaar verschanst had, werd ik wat alerter. Mevrouw wist niet wat er moest gebeuren om daar verandering in te brengen (en ik ook zo gauw niet). Nadat ik had beloofd dat we de volgende dag de toestand in ogenschouw zouden komen nemen, werd dit in dankbaarheid aanvaard.

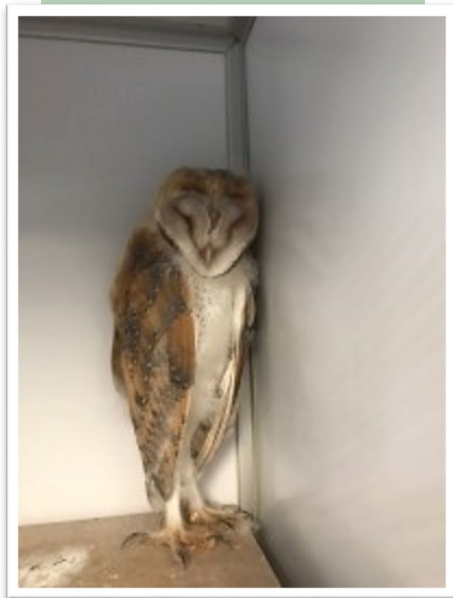
Vrijdag:

De nestkast controle planning werd dus enigszins aangepast en mijn compagnon Sjors en ondergetekende gingen richting de kerk. Eenmaal binnen, zag Sjors hem al snel zitten op een dwarsbalk, boven het altaar, op zo'n 25 meter hoogte. We hebben alle deuren van de ingang open gezet en dachten het beest wel even te kunnen verjagen met handgeklap, vliegende sleutelbossen, knipperende zaklamp, gefluit en gestamp. De kerkuil was niet onder de indruk. Zelfs het beeld van Johannes de Doper, noch Christus aan het kruis, gaven geen sjoerge. Wat we verder konden bedenken is dat een van ons de toren in zou gaan om vervolgens de kast te controleren en daarna met veel stampe van achteruit, richting de uitgang te lopen. De bedoeling was de uil de kerk uit te jagen, zodat zij of hij weer toegang zou hebben tot de uilenkast: die alleen buiten de kerk een invliegopening heeft. Sjors beklom de kerktoeren en begaf zich boven de gewelven van het middenschip van de kerk. Hij constateerde dat er drie jongen van ongeveer 30 dagen oud in de kast verbleven en kwam dus weer terug op de afgesproken manier. De uil kreeg op een gegeven moment in de gaten dat al die herrie voor hem was en vloog richting Goirle Centrum en het in die richting gelegen orgelbalkon. Hij vergat hierbij op tijd de daling in te zetten.. Ondanks mijn verbale geweld landde hij daarom óp het orgel.

Bij het naar beneden komen nam Sjors een afslag eerder en kwam uit op dit balkon. Hij vond daar een blikken Vuvuzela (een Afrikaanse uilenverschrikker, werkelijk waar). Het geluid dat Sjors hiermee voorbracht werd duidelijk niet geapprecieerd door de uil en hij maakte aanstalten om weer altaar-waarts te gaan. Het was nu mijn beurt om de uil op andere gedachte te brengen en dat lukte.....deels. Nadat hij twee keer heen en weer was gegaan tussen het orgel en het altaar, had hij daar klaarblijkelijk helemaal genoeg van en nam weer plaats op dezelfde balk waar wij hem eerder aantreffen...

Jonge kerkuil 1

Jonge kerkuil 2

[Vervolg]

Uylenwijsheid in Goirle

Na ampel overleg met de parochiële administratrice, ter plekke aanwezig, waarin wij haar ter overweging gaven om een drone in te zetten en om de waarnemende koster 's middags nog eens de deuren gastvrij open te laten zetten zijn we weer vertrokken. Wel met de afspraak dat, bij mislukte pogingen, wij zaterdag terug zouden komen om de gezondheid van de jonkies te beoordelen en verder te bedenken wat we nog voor hulp konden bieden. Ik bedacht dat er ook zoiets is als een vogelopvang in Tilburg en ook een dieren-ambulance en dat er zwaarder geschut ingezet diende te worden.

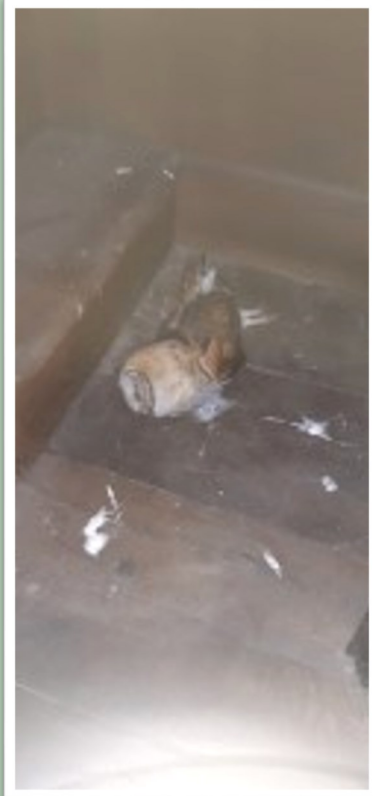
Bij de Dierenambulance hoorde men ons verhaal aan en ze vonden het een goed idee dat wij, indien nodig, het jonge grut op gingen halen en dat zij de zorg op zich zouden nemen om ze, de volgende dag dus, naar de vogelopvang te brengen. Inmiddels belde Ans, de administratrice, dat de drone niet door kon gaan omdat dat er een verzekeringstechnisch probleem was. Wel gaf ze aan dat op zaterdagmorgen, het Gilde hun feestdag zouden aanvangen met een plechtige Hoogmis begeleidt door tromgeroffel en gewapper der vaandels. Nou als de uil daar niet van ondersteboven geraakte, dan zouden we overgaan op plan B (vogelopvang etc). Nu was er dus echt sprake van een "Cliffhanger" in de kerk van St Jan te Goirle !!

Zaterdag:

Ans belde me rond 12.00uur teleurgesteld op. Ondanks alle inspanningen van het Gilde tijdens de eredienst, gaf de uil geen krimp! De pastoor waarschuwde de menigte voor de darmkramp van de uil en de mogelijk daaruit voortvloeiende bevuiling van eenieders kleding tijdens zijn tussentijdse verplaatsingen. De uitnodigende, geopende deuren brachten geen soelaas. De uil bleef zitten waar hij zat en verroerde niet! Na deze Hoogmis werd het hoog tijd om handelend op te treden. De pullen in de kast zaten, zover ons bekend, al drie dagen zonder voedsel! Dat konden wij niet tolereren!

Ons plan B trad derhalve in werking....Save the Children! Gewapend met een oude sloop en groot verantwoordelijkheidsgevoel jegens het mogelijke dierenleed gingen mijn twee aanwezige collega's de toren in om de pullen op te halen.

Ik belde intussen de Dierenambulance. Het automatisch antwoordapparaat wist te vertellen dat er geen gebruik gemaakt kon worden van de service vandaag, geen personeel beschikbaar! Intussen zat Sjors met de jonkies in de sloop op zijn schoot van zijn koffie te genieten. Wat nu? Alle dierenopvang mogelijkheden in de buurt gaven nul op het rekest. Het kwam ons voor dat hulpbehoevende dieren alleen geholpen konden worden van maandag t/m vrijdag, tijdens kantooruren...

Dood gevonden
oudervogel

De drie weesuilen in
Somerens
(6 juli 2022)

[Vervolg]

Uylenwijsheid in Goirle

Anita van Dooren, het orakel en alwetende van de Oisterwijkse Uilenwerkgroep en daarnaast nog regio-coördinator van het Brabants Landschap, gaf als alternatief het telefoonnummer van de vogelopvang in Someren; "Daar kon je altijd terecht" was haar betoog. De redding was nabij. Na uitwisseling van adresgegevens was Sjors, zich fanatiek overgevend aan voornoemd verantwoordelijkheidsgevoel, meteen bereid om in de auto te stappen en "Somerenwaarts" te gaan en het grut veilig te stellen.

Hoe het de vader/moeder kerkuil is vergaan? We hebben gedurende deze drie dagen geen ouder uil waargenomen noch gehoord en steeds moeten constateren dat zij hun kroost overlieten aan hun lot.

De kerkuil verbleef een week lang in de kerk...Niemand kan zeggen hoe hij/zij daarin is verzeild geraakt. Helaas liet de uil zich niet verjagen en kregen we de daaropvolgende week het bericht dat er een dode uil was aangetroffen in de biechtstoel...

De dode kerkuil was geringd in Poppel, Belgie.

Om een lang verhaal nog langer te maken, kan ik u vertellen dat de uilenpullen (jongen) hartelijk werden ontvangen in de vogelopvang. Na twee dagen gaf men al door dat de weesjes het alle drie goed maakten en volop genoten van de voorgezette maaltijden.

Nu, ruim 3 weken na dit voorval zijn de Uilen flink gegroeid en wordt hun aangeleerd om levende prooien te vangen, dit ter voorbereiding van de in vrijheidstelling. En dit is daarom het voorlopige Happy End van dit verhaal!

Joost van Alphen.

UWG Uylenspiegel Goirle/Riel

Jonge kerkuil 3

Zwaluwen Goirle

Telling in 2022

Inleiding

Jaarlijks telt de Zwaluwenwerkgroep van het b-team de nesten van huiszwaluwen en oeverzwaluwen in Goirle. Huiszwaluwen maken hun nesten onder overstekende dakranden van gebouwen. Oeverzwaluwen graven de nesten in steilranden en 2 oevers. In Goirle zitten in de nesten in speciaal voor deze soort aangelegde oeverzwaluwenwanden aan de Oostplas en de Surfplas.

Bespreking

De resultaten laten een flinke toename zien ten opzichte van vorig jaar. Vorig jaar 36 nesten op 6 plaatsen nu 82 bewoonde nesten op 7 plaatsen. Voor het bouwen van de nesten zijn de huiszwaluw afhankelijk van voldoende beschikbaar klei of lemig zand. Eind april op het moment dat de zwaluwen het land binnenkwamen was het behoorlijk droog waardoor er weinig modder beschikbaar was voor het bouwen van de nesten. Gelukkig vielen vanaf 9 mei enkele plensbuien. We zagen toen een sterke toename van nesten bij de kolonies aan de Nieuwkerksedijk en de Abcovensedijk

Resultaten:

Abcovensedijk 8
12 nesten

Nobelstraat 17
6 nesten

Nobelstraat 15a
5 nesten

Poppelseweg 8f
2 nesten.

Hemeltjes 7
21 nesten

Nieuwkerksedijk manege
15 nesten

Nieuwkerksedijk Zuid 30
21 nesten

Totaal Goirle 82 nesten
(zonder Riel)

82

Stichting Biodiversiteit Goirle-Riel

voorzitter: *vacature*

secretaris: Jan Hes

penningmeester: Jan Hes

bestuurslid: Rob van Dijk, Hans van der Schoot, Bas Staps en Victor Retel Helmrich.

secretariaat:

tel. 06-24529826

website:

www.biodiversiteitgoirle.nl

E-mail :

contact@biodiversiteitgoirle.nl

Bankrekening NL91 TRIO 0254

7289 36, ten name van Stichting

Biodiversiteit Goirle

Colofon.

De Salamander is een nieuwsbrief uitgegeven door Stichting Biodiversiteit Goirle - Riel.

De Salamander verschijnt 4 maal per jaar.

Redactie: Nel van Aggelen & Bart Kobes

Email nieuwsbrief :

nieuwsbriefbteam@outlook.com

Voor het afmelden voor deze
nieuwsbrief [klickt u hier](#)

Colofon

Stichting Biodiversiteit Goirle-Riel streeft de navolgende doelstellingen na:

1. actief buiten aan de slag te gaan met onderhoud van het landschap en het herstellen van het leefgebieden van dieren die in onze omgeving thuis horen;
2. educatie en voorlichting: inwoners van Goirle, jong en oud, gaan we betrekken bij onze natuurlijke leefomgeving en we vergroten hun kennis over de natuur. Hiermee hopen we dat onze inwoners mogelijkheden aangrijpen om zelf wat te doen aan het behoud en ontwikkelen van natuurwaarden.
3. Advies en beleid: we beïnvloeden de beleidsvorming en planvorming van de gemeentelijke overheid, projectontwikkelaars, woningstichting en particuliere initiatiefnemers, wanneer dit vanuit het oogpunt van natuurwaarden van belang is. Dit doen we door hen gevraagd en ongevraagd advies te verstrekken. Particulieren en bedrijven zullen we in principe alleen op verzoek adviseren.
4. Kennis en onderzoek: we vergaren, behouden, delen en ontwikkelen kennis van de natuur in het algemeen en van de natuur in de gemeente Goirle in het bijzonder. Deze informatie communiceren we zoveel mogelijk naar de bevolking.

U kunt bovenstaande doelen mee helpen te verwezenlijken door als donateur de stichting te steunen. Een donateurschap kost minimaal €10,- per jaar. Aanmelden als donateur kan telefonisch of schriftelijk bij het secretariaat.

Kijk ook eens

Er zijn verschillende mogelijkheden om bewuster om te gaan met water in je tuin. Je kunt de regenpijp afkoppelen, waardoor schoon regenwater niet naar het riool hoeft. Je kunt een regenton plaatsen om regenwater in op te vangen, een groen dak aanleggen om regenwater op te slaan en zoveel mogelijk tuintegels verwijderen, waardoor regenwater de grond kan intrekken.

Maar wat komt er allemaal kijken bij het afkoppelen van de regenpijp of het aanleggen van een groen dak?

Stap voor stap helpen we je graag op weg

[Stappenplan: regenpijp afkoppelen | Milieu Centraal](#)